

't Nije vangzeil

Johan Kwast

't Is in een van de eerste joaren noa 'n oorlog. Alns bleuit zo heanigan wier wat op. De Boornse Braandweer ok, zee hef zich 'n nij vangzeil an'eschaft en wil dat met eure keunsten loaten zien.

In de Boornse Courant wördt der gewag van 'emaakt. Vanoet de tweede verdeping van nen weenkel, woar rechtevooft ne greuntezaak zit, zal der 'esprungen wörden. Ankommen zoaterdag, in 'n vuuroawend, könt de leu doar kennis van nemmen. En völ leu wilt wa ees zeen hoo dat de brandweer of geet. A'j 'n luk niejplichtig bint an'eleg, dan mö'j doar zeker bij wean.

Op de Bleek en vuur de Bleekschool klöttert 't al mooi an. Binnen de kotste keren steet et der riegen dik. De snotneuzen, as aaltied, steil vuuran met 'n snuffel. De plietsiekeerls Dijkslag, Bijen en euren chef Lindeboom, hooft opdringerigen op veiligen ofstaand en regelt 't weanige verkeer. 'n Groot vangzeil wördt oet nen braandweerauto 'etrökken. 'n Stuk of wat braandweerdekeerls hooft 't vangzeil op. In ofwochting van 't springen wördt der 'estiggeld oawer: "Wee zal der van zo ne heugte dörven springen? Zal-e de butte heel hoalen?" De braandmeesters IJzereef en Braakhuis bint te oald. Möskeman en 'n groten Jan Groothengel zeet ze der ok voort nog nich vuur an. 't Mag wal nen jongen woaghals wean. Ofwochen mear.

Der keump aktie boawen achter de roeten. Drok loopt der manleu hen en wier. Eandelijk geet der 'n raam lös. Nen kearl, in oaweral en nen helm op, wosselt zich noar boeten en kleemp in de veansterbaank. 'n Paar maal geet-e duur de kniee en dan spreengt-e. Met 'n betje noaveren wördt-e beneden op'evöngen. Hee hef et der gelukkig heelhoeds of'ebrecht. Ok 't vangzeil hef et good duurstoan. 't Zeil wördt wier op'evolen en et geet met de braandweeruleu in 'n auto vot, de Hofstroat in.

Op dat tiedstip wördt der um'eroopen: "En noe zal der nog een oet de galmgeate van de oale keark springen." Nog hoger, de braandweer pakt good oet. Nen eankelen veendt 't wal good zo. 't Merendeel van de leu hooft sich richting de oale keark. De neuzen stekt De Bleek oawer, wearkt sich duur 'n Bakkerssteeg, bij "De Harmonie" 't Gruttersgeangske in en langs 't ketoor van de grutter, 't pannekoekenmelfebriek van Hulshof. Dan bint ze op 't plein vuur de keark in oald Boorn op de keenderköpkes.

't Is der nog röstig. Wel is der wat gekuier vanoet de galmgeate te heuren. 't Volk veert op, de braandweer keump der an. 'n Paar keerls kleait de 77 trappen op noar 'n klokkenzoolder. Net as vandaage an 'n dag, Gerard Smoors en ziene möa dat al joaren laank doot. Iederen zoaterdagmirrag um 5 uur, noar boawen "beieren". 't Eande van de wearkwekke inluden. In hogen cadans, heisteren an de drie klokkentöwwe. Tien minuten laank.

De aandere keerls goat wier an 't vangzeil. Wat vun nen buttenbrekker zal der sich van zo hoge an woagen? 't Mag wal nen ingehuuden wean, een oet 'n circus of zo. Springen vanoet 'n raam, noh ja. Mear van dizze heugte, doar zeet ze de Boornse Braandweer toch nich vuur an. De leu krieght hoast nen stiewen nekken van 't alverdan noar boawen kieken. Eandelijk, eandelijk, doar bint 'n paar schone en 'n luk oonderbeene te zeen. Effen later is alns wier op'etrökken. De spanning nemt too. Dörft-e nich, kan-e nich duur de galmgeate kommen? Zo geet dat noch 'n maal of wat verdan. Iederbod krieght de leu iets meer been te zeen. Hee hef wal nen oaweral an, dat is dudelijk.

Net as de torenklok half achte slöt, keump der 'n figuur oet de galmgeate zeilen; geet ok nog 'n maal oawer 'n kop. Wat vrowleu sloat de haande vuur de ogen. De stropop ploft daal in 't vangzeil. De vangkeerls graait alns rap bie mekaar, springt hals oawer kop 'n auto in en trekt de pöale.

Doar steet 't volk dan te kieken. Ze wilt 't nog nich vuur 't woord hebben dat ze mooi vuur 't läpke bint 'eholen. Och, eagenlijk hebt ze 't voort wal 'edach. Gin meanske kan 't der van dizze heugte leawendig vanof brengen. Jan van Schaffelaar is destieds 't leawen der ok bij in 'eschöten. Mear ja, den har gin vangzeil. Joa, joa. Slipesttend goat de leu oet mekaar. Zol 't den dag ok 1 april wean 'ewes?

De Boornse Braandweer, ie krieght der mangs nich good heugte van. En noe en dan hoalt ze van 'n gräpke. Joa, "braandweeruleu, leuke leu".